

BELANGRIJKE MEDEDELING

Wij kunnen u tot ons - en naar wij hopen ook tot uw - genoegen mededelen dat er een nauwere vorm van samenwerking is gevonden tussen de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels en de Stichting 'Het Vogeljaar.'

Voor de leden van de Nederlandse Vereniging wordt ook in 1976 de mogelijkheid gehandhaafd deel te nemen aan het collectief abonnement op 'Het Vogeljaar', zij 't weliswaar dat deze abonnementen nu rechtstreeks door 'Het Vogeljaar' worden behandeld qua verzending en betaling. De Nederlandse Vereniging zal meer dan voorheen gebruikmaken van de publiciteitsmogelijkheden in 'Het Vogeljaar' en bovendien bij haar ledenwerving op de mogelijkheden van het collectieve abonnement blijven wijzen.

Het reeds bestaande verenigingsorgaan 'De Lepelaar' zal zodanig worden aangepast, dat belangrijk méér informatie op aantrekkelijke en meer aanspreekbare wijze aan de leden wordt verschaft over de grote problemen waarvoor de natuur- en vogelbescherming zich in toenemende mate geplaagd ziet en de activiteiten van de Nederlandse Vereniging in verband hiermee.

In de redactie van 'Het Vogeljaar' zal een vertegenwoordiger van de Nederlandse Vereniging worden opgenomen; omgekeerd zal de redactie van 'De Lepelaar' met een redactielid van 'Het Vogeljaar' worden versterkt.

In 1976 zullen de besturen van de Vereniging en de Stichting een nauw contact met elkaar onderhouden. Gedurende dit jaar zal in de praktijk worden getoetst of het mogelijk is in de toekomst tot de uitgave van één tijdschrift te komen.

De besturen zijn van mening dat, in het belang van de vogelbescherming in ons land, met deze overeenkomst een basis is gelegd voor een goede samenwerking.

Ieders hulp om deze samenwerking de best mogelijke gestalte te geven roepen wij hierbij gaarne in.

Stichting 'Het Vogeljaar':
J. Albers, voorzitter.

Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels:
drs. J. A. van der Ven, voorzitter.

Waar gaat het heen met onze vogels?

Omdat ik zo graag de lezers van 'Het Vogeljaar' als jeugdabonnee zou willen vragen: 'waar naar toe met onze vogels?' zou ik het volgende naar voren willen brengen: het leven in de lucht en in het water wordt totaal onmogelijk gemaakt door fabrieken en schepen die hun afval voortdurend in de natuur kwijt trachten te raken. Het is schandelijk. In vele vogelreservaten worden talloze vogels besmeurd met olie en volkomen ontredderd opgepikt. De meeste vogels komen er dan ook niet meer heelhuids van af. Zijn wij dan werkelijk zó onbeschoft tegenover onze dieren? Jammer dat wij niet zó getergd kunnen worden door de vogels, als wij hen tergen. Staan wij dan werkelijk machteloos tegenover de huidige gang van zaken? Wij hebben allemaal een grote mond, maar handelen er niet naar. Kunnen wij dan werkelijk niets doen? Ja, maar vele acties worden tegengewerkt. Ik vind dat we diegenen, die onze natuur, waaronder vogels, bloemen, vissen en dergelijke vernietigen, wel moordenaars kunnen noemen. De 20e eeuw is door al zijn modernisatie, de eeuw van de natuurverwoesting geworden. Het is natuurlijk vanzelfsprekend dat wij onze luxe niet zouden kunnen missen. Maar mét onze luxe kunnen wij tóch de natuur behouden. Bijvoorbeeld door alle fabrieken en autowegen samen te brengen en niet voortdurend delen van de nog overgebleven bossen

te vernietigen kunnen we een fatale natuurverwoesting voorkomen. Gemakkelijker gezegd dan gedaan, maar als we zien dat een autoweg een bocht door een bos kan laten nemen inplaats van deze recht door te trekken zou men 'koken van woede' om het maar eens zó te zeggen. Deze bocht gaat dan wél zó veel miljoenen meer kosten, maar onze bossen zullen we daarmee behouden. Het uitroeien van bossen kost het leven aan duizenden vogels en andere dieren. Vogels die hun leven niet verliezen, verliezen hun nest, hun dekking en dergelijke. Dit probleem zal altijd een ernstig probleem blijven wanneer de mensen niet zullen beginnen in te zien dat de toestand steeds ernstiger en kritieker wordt.

Vogelvangst. Waarom? Ook de vogelvangst helpt meeraan onze natuurverwoesting. Velen denken dat ze een groot vogelvriend zijn wanneer ze vogels van hun vrijheid beroven en ze levenslang in een kooi opsluiten. De vogels mogen dan nog zo veel ruimte, voedsel en dergelijke hebben, nooit zullen ze zó gelukkig zijn als in hun vroegere vrijheid. Vogels die niet vrij kunnen vliegen, kunnen we eigenlijk geen echte vogels meer noemen. Het zijn gevangenen, onschuldige gevangenen. Alles hetgeen ik hier neerschrijf weten jullie allemaal al wel, maar toch vond ik het noodzakelijk deze punten nog eens aan te te roeren, daar het met onze natuur als maar slechter gaat...

- Stefan Desmet, A. van Dycklaan 36, 6500-Kortrijk, België.